

Sygn. akt *XI Ka 924/15*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Tamara Pawlak

p. o. Protokolanta Przemysław Szewczyk

przy udziale Prokuratora Urszuli Komor

po rozpoznaniu dnia 8 grudnia 2015r.

sprawy **A. G. (1) s. J. i E. z domu G., ur. (...) T.**

oskarżonego o czyn z art. 209 §1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej

z dnia 11 czerwca 2015r. sygn. akt **II K 129/15**

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę A. G. (1) przekazuje Sądowi Rejonowemu w Białej Podlaskiej do ponownego rozpoznania.

XI Ka 924/15

UZASADNIENIE

A. G. (1) został oskarżony o to, że w okresie od sierpnia 2013r. do kwietnia 2014r. w B. woj. (...) uporczywie uchylał się od ciężącego na nim z mocy ustawy obowiązku opieki i łóżenia na utrzymanie małoletniego syna A. G. (2) przez co naraził go na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych,

tj. o czyn z art. 209 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej wyrokiem z dnia 11 czerwca 2015r. oskarżonego A. G. (1) uniewinnił od popełnienia zarzucanego mu czynu kosztami procesu obciążając Skarb Państwa.

Od tego wyroku apelację wniósł prokurator zaskarżając go od w całości na niekorzyść oskarżonego. Zarzucił obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 4, 7 i 92 k.p.k., a także art. 167 k.p.k. i art. 366 § 1 k.p.k., polegającą na nienależytym rozważeniu całokształtu okoliczności sprawy, dowolnej, nie zaś swobodnej ocenie dowodów z zeznań świadka i wyjaśnień oskarżonego, która to ocena poczyniona została z naruszeniem zasad prawidłowego i logicznego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, nadto polegającej na zaniechaniu przeprowadzenia konfrontacji pomiędzy oskarżonym a świadkiem zmierzającej do wyjaśnienia sprzeczności pomiędzy ich relacjami, co doprowadziło do uniewinnienia oskarżonego od dokonania zarzucanego mu przestępstwa.

Wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Białej Podlaskiej do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja jest zasadna zatem wniosek odwoławczy w niej zawarty zasługuje na uwzględnienie. Lektura uzasadnienia wyroku pozwala na konstatację, iż dokonana przez Sąd I instancji ocena dowodów razi jednostronnością i powierzchownością; Sąd I instancji dokonał nadinterpretacji okoliczności i dowodów mających przemawiać na korzyść oskarżonego i pominięcia lub zmarginalizowania okoliczności przeciwnych bez należytego, przekonującego uzasadnienia w tym zakresie. Skoro tak – zarzut obrazy – zwłaszcza art. 4 i 7 k.p.k. – jest w pełni uzasadniony. Podzielając argumentację zawartą w uzasadnieniu apelacji (k. 126) podnieść należy oczywisty brak wywiązywania się oskarżonego z ugody zawartej z matką dziecka dotyczącej systematycznego łożenia na jego rzecz kwot po 500 zł miesięcznie, otrzymywania przez oskarżonego wynagrodzenia za pracę (także za granicą) przy braku obiektywnych przesłanek uniemożliwiających wywiązywanie się z obowiązku alimentacji (choroba, niezawiniony brak pracy).

Zawarta w uzasadnieniu wyroku ocena dowodów osobowych (wyjaśnienia oskarżonego, zeznania pokrzywdzonej), jest wyjątkowo lakoniczna i sprowadza się do kilku zdań zawierających fragmenty wypowiedzi oskarżonego i jego konkubiny bez odpowiedniej analizy treści każdego z w/w dowodów; skwitowanie wartości dowodowej zeznań pokrzywdzonej stwierdzeniem: „razi schematycznością przesłuchania” uznać należy za wadliwe albowiem protokół przesłuchania w/w zawiera konkretne dane dotyczące postawy oskarżonego w omawianym zakresie.

Istotnie, na rozprawie pokrzywdzona podała okoliczności uznane przez Sąd za ekskulpujące oskarżonego, jednak np. wręczenie dużej kwoty pieniędzy (2800 zł lub 1800 zł) na wesele córki konkubiny nie może być traktowane jako wywiązywanie się z obowiązku alimentacji wobec małoletniego syna stron podobnie jak np. sporadyczne kupienie zabawki. Skoro nadto między wyjaśnieniami oskarżonego a zeznaniami pokrzywdzonej odnośnie częstotliwości i formy „pomocy” ze strony oskarżonego na rzecz syna oraz jej wartości materialnej występują istotne rozbieżności; rolą Sądu orzekającego było ich wyjaśnienie poprzez przeprowadzenie – jak zasadnie wskazuje prokurator – konfrontacji tych osób.

Uchybienia powyższe skutkowały uznaniem, iż uniewinnienie oskarżonego było co najmniej przedwczesne, koniecznym zatem było uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym procedowaniu Sąd meriti – z uwzględnieniem poczynionych uwag i wyeliminowaniu stwierdzonych uchybień ponownie przesłucha oskarżonego (o ile nie skorzysta on z prawa do odmowy wyjaśnień), i pokrzywdzoną na okoliczności dotyczące istoty czynu będącego przedmiotem osądu, ustalając częstotliwość i wartość świadczeń oskarżonego na rzecz syna; w razie sprzeczności w twierdzeniach oskarżonego i matki dziecka co do okoliczności dotyczących strony przedmiotowej czynu, Sąd winien przeprowadzić konfrontację obu osób a następnie dowody te – w powiązaniu z dowodami nieosobowymi (niekwestionowanymi) poddać wnikliwej analizie i ocenie odpowiadającej wymogom art. 7 k.p.k. i na tej podstawie dokonać należytej oceny prawnokarnej zachowania (zaniechania) oskarżonego na płaszczyźnie art. 209 § 1 k.k.; uzasadnienie wyroku (o ile zostanie sporządzone) winno odpowiadać wymogom art. 424 k.p.k. Z tych względów orzeczono jak na wstępie.

Tamara Pawlak